

מ"ת 12413/09/14 - מדינת ישראל נגד אמין דאר עיסא (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 12413-09-14 מדינת ישראל נ' דאר עיסא(עציר)

תיק חיצוני: 2014/_349044

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב אמין דאר עיסא (עציר)

החלטה

1. המשיב מואשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וחבלה במזיד ברכב. בפניי בקשה למעצרו עד תום ההליכים.
2. בא-כוח המשיב טוען כי לבית-משפט זה אין סמכות לדון בעבירה בשל העובדה שהמשיב הוא תושב שטחים, והעבירה נעברה בעין חינה, מקום הנתון לסמכות שיפוט צבאית בכל הנוגע לתושבי האזור.
3. עוד טוען בא-כוח המשיב, כי הגם שישנן ראיות לכאורה, הרי שמדובר בראיות חלשות בעוצמתן, שכן התיק מבוסס על שתי טביעות אצבע בלבד, שנמצאו בפגוש הרכב בשעה שאחיו של המשיב נטל על עצמו בלבד את האחריות לגניבה ואיש מעדי הראיה במקום לא הצביע על המשיב כמי שהיה מעורב בגניבה. אשר לטביעת האצבע נטען, כי זו הגיעה לרכב במסגרת עבודתו של המשיב בתחנת שטיפת רכב. נטען כי יתכן שבעלי הרכב הקודמים, אשר מכרו אותו למתלון בשנת 2012 השתמשו בשירותי שטיפת המכוניות בתחנת השטיפה בהר גילה, שם עובד המשיב.
4. אשר לעילת המעצר טען בא-כוח המשיב, כי מדובר בעבירת רכוש שאינה מבססת עילת מעצר, כי אין בעבר הפלילי של המשיב, הגם שקיים, כדי לבסס עילה כאמור, וכי המשיב קשור לישראל ולא יכול להימלט והראיה היא שהוא הגיע לחקירה לאחר שהוזמן טלפונית.
5. הוצע לשחרר את המשיב בהפקדה ובערבויות מתאימות.
6. בא-כוח המבקשת טוען כי יש סמכות לבית-משפט זה לדון בעבירה, שכן העבירה בוצעה בשטח ישראל, וזה על סמך מפה המופיעה בחומר החקירה בה מסומן מקום ביצוע העבירה. המבקשת סומכת טענותיה לעניין הראיות לכאורה על הימצאותה של טביעת אצבע, שהיא ראיה רבת משמעות לטענתה, וכן על כך שהמשיב הכחיש כי נגע

ברכב כאשר הוצגה לו תמונה של הרכב, ובכך הרחיק עצמו לחלוטין מהרכב. עוד נטען, כי טביעת האצבע נמצאה במקום שאינו סביר למגע בזמן שטיפה, וכי הסבירות שזו נשמרה לאורך שנים נמוכה.

7. בא-כוח המבקשת טען, כי ישנה עילת מעצר של חשש להימלטות, אשר לא ניתן לאינה בתנאי שחרור, וזאת בין היתר בשל עברו הפלילי המכביד של המשיב.

דין

8. בחומר החקירה מצויה מפה של המרכז למיפוי ישראל ועליה מסומן מקום ביצוע העבירה הנמצא בתחום השיפוט של מדינת ישראל. המדובר בתעודה ציבורית שהיא ראיה קבילה ודי בה לצורך שלב זה של הארכת מעצר כדי לבסס את קיומה של סמכות שיפוט.

9. אשר לראיות לכאורה, מעדותו של השוטר יניב אוחנה עולה, כי הבחין ברכב הגנוב שנגרר ממקום הגניבה כשהוא קשור מצדו הקדמי ברצועה, אשר שמשה קודם לכן לגרירתו. אחרי הרכב הגנוב נסע רכב מסוג "לנד-רובר" לבן ובתוכו שלושה נוסעים. השוטר עצר את הרכב הגנוב והבחין כי מיד לאחר מכן נעצר גם רכב ה"לנד-רובר". רכב ה"לנד רובר" נסע לאחור תוך ביצוע פניית פרסה והדלת הימנית-אחורית שלו נפתחה והנוסע שישב ברכב צעק לנהג הרכב הגנוב "יאללה, בוא". נהג הרכב הגנוב עזב בריצה את הרכב ורץ לעבר ה"לנד-רובר", אך משלא הצליח לעלות לרכב זה, המשיך בריצה והשוטר רדף אחריו עד שתפס אותו. הנהג התברר כמאמון דאר עיסא, אחיו של המשיב. דברים דומים עולים גם מתוך עדותו של השוטר ירון לוי.

10. לטענת מאמון דאר עיסא, הוא הבחין ברכב הגנוב כשהוא נגרר על-ידי רכב ה"לנד-רובר" הנהוג בידי אדם בשם חליל אמונה ועמו שני אנשים שמאמון לטענתו לא הכיר. לדבריו, רכש את הרכב הגנוב מאותו חליל לצורך פירוק.

11. אין חולק כי טביעות האצבע של המשיב נמצאו בחלק התחתון של פגוש הרכב הגנוב, במקום המחייב התכופות על-מנת להגיע אליו.

12. המשיב בהודעתו הכחיש קשר לגניבה.

13. ההסבר שנותן המשיב להימצאות טביעות האצבע שלו על הרכב, העובדה שעבד בתחנת שטיפת רכב, אין בו כדי לכרסם בעוצמת הראיות, וזאת הן בשל כך שהמשיב מכחיש כל קשר לרכב לאחר שהוצגה לו תמונה, הן בשל כך שבעלי הרכב שללו את הטענה כי שטפו את הרכב אי-פעם באותה תחנת שטיפה. האפשרות כי הרכב נשטף במקום שנתיים או יותר קודם לכן על-ידי הבעלים הקודמים ונותרה בו טביעת אצבע של המשיב במקום שהוא יחסית נחבא, איננה סבירה, ומכל מקום אין בה כדי לכרסם בעוצמת הראיות.

14. מחומר הראיות עולה כי היה קשר בין נהג הרכב הגנוב, אחיו של המשיב, לבין נוסעי ה"לנד-רובר", אשר לא

נתפסו. משמעות הדברים היא כי שלושת האנשים שישבו ברכב הלנד רובר היו קשורים לביצוע העבירה, כך שאין מקום לטענה כי הימצאותו של המשיב במקום נשללה על ידי המעורבים באירוע.

15. אין חולק כי חומר הראיות מבוסס בעיקרו על אותה טביעת אצבע שנתפסה על הרכב, ואולם בשל מיקומה של הטביעה- בסמוך למקום שאליו נקשרה רצועת הגרירה ושליטת הסברו של המשיב לאפשרות הימצאותה שם, אני קובעת כי די בראיות אלה כדי לקשור את המשיב לעבירה לצורך השלב הזה של הראיות לכאורה.

16. באשר לעילת המעצר, מדובר אמנם בעבירת רכוש בודדה, ואולם למשיב עבר מכביד בעבירות דומות, ולו שלוש הרשעות קודמות בגין 10 עבירות של גניבת רכב וכן עבירות נוספות של שבל"ר, ניסיון לשבל"ר, התפרצות, גניבה וכניסה לישראל שלא כדין. עובדות אלה מבססות את המסקנה כי מדובר בעבירה שהמשיב חוזר עליה פעם אחר פעם ויש בה כדי להקים עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור (ראו בש"פ 45/10 פאדי מסראווה נ' מדינת ישראל).

17. נוסף לעילת המסוכנות קיים חשש להימלטות מהדין הנובע מהעובדה שהמשיב אינו תושב ישראל. אציין כי לחובת המשיב שני עונשי מאסר מותנים, האחד בן 7 חודשים בגין עבירת רכוש והאחר בן 45 ימים בגין עבירת שהיה הבלתי חוקית. שני המאסרים המותנים הם בני הפעלה בתיק זה, ויש בהם כדי להגביר את החשש שהמשיב יימלט ולא יתייצב למשפטו. העובדה שהמשיב נענה לזימון טלפוני לצורך חקירתו במשטרה, אין בה כדי להפיג חשש זה.

18. בבואי לשקול את שאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר אתיחוס לשיקולים שנקבעו בבש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל, ובהם גילו של המשיב, עברו המכביד, העובדה שלעבירת שהיה הבלתי חוקית נלוותה עבירת רכוש כמו גם העובדה שהמשיב ביצע את המיוחס לו בשעה שעומדים לחובתו עונשי מאסר מותנים.

19. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש בכוחם של תנאי שחרור, אף אם מכבידים, כדי להפיג את המסוכנות ואת חשש ההימלטות.

20. אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, בנוכחות הצדדים.